

**Johann Friedrich Alexander (Wied-Neuwied): geboren op
18 november 1706 in Seeburg , † 7 augustus 1791 in
Neuwied**

Johann Friedrich Alexande, graaf van Wied-Neuwied (1737-1784), was de eerste prins van Wied (1784-1791).

Zijn ouders waren Friedrich Wilhelm zu Wied-Neuwied (1684-1737) en Luise Charlotte van Dohna-Schlobitten (1688-1736), de dochter van Alexander zu Dohna-Schlobitten (1661-1728) en zijn eerste vrouw Emilie Luise Gräfin zu Dohna- Car Winds (1661-1724).

Johann Friedrich Alexander van Wied

Johann Friedrich Alexander van Wied-Neuwied was regerend graaf in de Neder-Wied-Neuwied en werd op 29 mei 1784 grootgebracht door keizer Jozef II in de erfelijke prinselijke staat.

Jozef II

Na in 1737 in Straatsburg en Königsberg te hebben gestudeerd, speelde hij een belangrijke rol bij de bemiddeling van de vrede in Wenen, die de Poolse Successieoorlog beëindigde. Hij moest de titel van de prins die hem in 1738 werd aangeboden om financiële redenen weigeren. Zijn uitgesproken "Reichsgrafenstolz" heeft mogelijk ook een rol gespeeld. In 1739 trouwde hij met Karoline von Kirchberg (1720-1795), gravin van Sayn-Hachenburg .

Caroline von Kirchberg, gravin van Sayn-Hachenburg

Het echtpaar had de volgende kinderen:

- Friedrich Karl (geboren op 25 december 1741, † 1 maart 1809) ∞ 1766 Marie Louise Wilhelmine van Sayn-Wittgenstein (1747-1823)
- Alexander August (1747-1750)
- Sophia Karolina (1740-1742)

Tijdens zijn bewind streefde hij ernaar het kleine grondgebied van het graafschap Wied-Neuwied economisch en sociaal te bevorderen. Hij trachtte nieuwe burgers te winnen voor de stad Neuwied en maakte daartoe de oprichting van talrijke fabrieken mogelijk. Zijn bestuur werd gekenmerkt door kosmopolitisme en religieuze tolerantie. In 1739 verleende hij de Inspectie Asiel, die uit het Vorstendom Pfalz-Zweibrücken was verdreven, zijn woonplaats in Neuwied. In 1750 stond hij ook de vestiging van de Moravische kerk toe . Hij bevorderde de bouw van een Doopsgezinde kerk en een synagoge in Neuwied. De historicus Max Braubach beschreef hem daarom als "een van de beste vertegenwoordigers van het verlichte absolutisme in het Reich".

Johann Friedrich Alexander was ook voorzitter van de districten Neder-Rijn-Westfalen en kon zo het imperiale beleid beïnvloeden. In het geschil tussen protestantse en katholieke Reichsgrafen bemiddelde hij met succes en ontving uiteindelijk de titel van prins voor zijn huis. De vereiste 15.000 gulden kwam waarschijnlijk van de verkoop van de ijzeren hamer Rasselstein aan de familie Remy.